

DE OVERSTROMINGEN IN DE STREEK VAN OOSTENDE IN DE 17e EN 18e EEUW.

Deze overstromingen zijn hoofdzakelijk te wijten aan menselijke invloed. Op het einde van de 16e eeuw werd, tijdens de godsdienstoorlogen, Oostende in staat van beleg gebracht. De stad werd versterkt en de duinen ten oosten ervan werden afgegraven, om de streek rond Oostende onder water te zetten. Weldra vormde zich een geul, de Oostgeul, die door het in- en uittredend zeewater meer en meer werd uitgeschuurd en die het ontstaan zou geven aan de huidige Oostendse haven. Bij vloed bereikte het water Stene, Bredene, Zandvoorde, Oudenburg, Snaaskerke en Leffinge.

Na het Beleg (1601-1604) werd het overstromingsgebied omschreven door een ringdijk. De werken vingen aan in 1608 met de Steense Dijk om in 1612 beëindigd te worden met de Groenendijk. Vanuit de Oostgeul vormden zich verscheidene kreken, die diep het land binnendrongen, o.a. de Gouwelozekeek, de Zoutekreek, de Schaperijkkreek, de Sint-Katarinakreek en de Keignaardkreek.

In 1626 werd de Legaardsdijk gebouwd om het overstromingsgebied te beperken. Rond 1660 was de havengeul, ten gevolge van de onvoldoende hoeveelheid spoelwater, grotendeels verzand en besloot men een groter gebied als spoelpolder te gebruiken. Aldus ontstonden de talrijke "polders" rond Oostende, die om beurten tientallen jaren als spoelpolder dienst deden met de bedoeling de havengeul voor verzanding te vrijwaren. Deze methode werd toegepast tot in 1803.

Hier volgt de lijst van de belangrijkste van deze polders met voor sommige de periode(n) tijdens dewelke ze als spoelpolder dienst deden :

- de Keignaardpolder (Zandvoorde) : 1664-1700, 1721-1803.
- de Grote polder (Bredene)
- de Saspolder (Bredene)
- de Gauwelozepolder (Zandvoorde, Stene)
- de Sint-Katarinapolder (Stene, Oostende) : 1627-1744
- de Nieuwe polder van Zandvoorde (Zandvoorde, Oudenburg) : 1664-1700
- de Snaaskerkepolder (Snaaskerke, Stene, Leffinge) : 1721-1803.

In de spoelpolders heeft zich niet alleen een nieuw krekensysteem gevormd, maar werd ook een nieuwe laag alluvium afgezet (...). Gemiddeld liggen de polders van Oostende aldus bijna 1 m. hoger dan het omliggende poldergebied. Ook het uitzicht van de kreken verschilt van polder tot polder ; naarmate de polder langer dreef, zijn de kreken er verder dichtgeslibd. Zo ligt bv. de Keignaardkreek in de Nieuwe polder van Zandvoorde nog open, terwijl ze in de Keignaardpolder bijna volledig gecolmateerd is en slechts een weinig uitgesproken depressie vormt.

E. SMISSAERT

Bron : : AMERYCKX (J.), De jongste geologische geschiedenis van de Belgische Zeepolders, in : Technisch-Wetenschappelijk Tijdschrift & Ingenieurs-tijdingen, XXIX, nr 1, januari 1960, blz. 13-20. Verkort, onder de titel : Hoe ontstonden de Belgische Zeepolders ?, in : Wetenschappelijke Tijdingen, XX, nr. 6, juli 1960, kol. 242-252.